

stillede sine Fabrikbygninger til Raadighed i dette Øemed og kunde selvfølgelig ikke anvende dem til Fabriksbrug. Men imidlertid traf det sig hverken værre eller bedre, end at Sverig ikke vilde benytte denne Udvei at indføre Kreaturer dertil og lade dem slagte der. Ansøgeren siger, hvad der kunde være rimeligt nok fra hans Standpunkt, at han har Grund til at tro, at da Ministeriet indløb sig i Forhandling med ham om denne Sag, havde man ogsaa Forventning om, at Bladsjen vilde blive benyttet. Dette har imidlertid vist sig ikke at være Tilfældet, og han har derfor lidt et betydeligt Tab. Hvorvidt den Paastand, han fremsetter, er rigtig, og hvorledes Forhandlingerne ere foregaaede med Autoriteterne, er ikke nærmere oplyst i Andragendet. Udvalget ønsker nærmere Oplysning og Fremstilling deraf, naturligvis ikke her idag, men til næste Aar. Man udtaler altsaa ikke ved Henvisningen absolut, at Manden skal have nogen Erstatning — derom har man paa Forhaand i dette Tilfælde ingen Mening — men man ønsker kun, at denne Sag bliver nærmere oplyst. Det er en Selvfølge, at jeg ikke herved har nogen Anledning til at komme nærmere ind paa de Foranstaltninger, der vare trufne i Anledning af det midlertidige Forbud, som Andragendet omhandler. — Indstillingen under Nr. 4 er en gammel Bekjendt fra ifjor, men den foreligger under en noget forandret Form, idet Mølleier N. B. Petersen af Koust Mølle ifjor fordrede en meget stor Bengeerstatning paa Grund af, at hans Ret til at hæve Bropenge var bortfalden. Saar foreligger Andragendet i en anden Form og foreligger desuden oplyst ved en Landvæsenkommissions Kjendelse. Man ser af denne, at man dengang er gaaet ud fra, at han havde Ret til at faae Erstatning, fordi han mistede sin Ret til at hæve Bropenge. Hvorledes det i det Hele forholder sig med denne Sag, er ikke ganske klart for Udvalget. Det ses af denne Landvæsenkommissions Betænkning, at man har anslaaet til nogle og tredive Kroner det Tab, han lider aarligt. Han selv anslaaer naturligvis Tabet noget højere, men Landvæsenkommissionen er dog gaaet ud fra, at han har Ret til at faae nogen Erstatning. Udvalget maa derfor ønske denne Sag nærmere oplyst, da den ingenlunde er klar for det, og det foreslaar den derfor henvist. — Andragendet under Nr. 5 vedrører en Detailhandler Thorup i Marslev, som i en Række af Aar, 14 Aar, har drevet Detailhandel i Marslev ved Randers. I Aaret 1880 blev dette ham imidlertid forment paa Grund af, at han ikke

Kjøbstads Aeltorb, nemlig 1½ Mil, og ved Underrettsdommen blev der frakjendt ham Ret til at drive Handel, hvor han havde drevet den. Der har, som det høie Thing vil erindre, været indbragt Lovforslag, som skulde ordne dette Forhold, men disse Lovforslag have ikke affødt nogen Lov. Man har vel her fra Thingets Side ment, at i de enkelte Tilfælde, der vare af særlig talende Bestaffenhed, kunde man i det Sted give de Paagjældende lidt Hjælp, og dette har man jo gjort ved en Detailhandler i Ribeegnen. Hvorvidt der i det Tilfælde, som her foreligger, er Grund til at gjøre det Samme, er ikke ganske klart, men det synes saa, og derfor foreslaar Udvalget ogsaa dette Andragende henvist; thi det kan ikke negtes, at naar den paagjældende Mand i 14 Aar har drevet sin Handel paa det omhandlede Sted og pludselig ved Dom bliver denne Handel berøvet, er det en temmelig haard Skjæbne. Jeg tror saaledes at have omtalt alle de Andragender, der vedrøre den høitærede Indenrigsminister. Jeg skal endnu kun gjøre en kort Bemærkning om Andragendet under Nr. 88, som ikke foreligger henvist, men der staar i Udvalgets Betænkning, at da Ministeriet i sit Svar til Ansøgerne har erklæret at ville tage den i Andragendet omhandlede Sag under Overveielse til næste Finantsaar, gjør Udvalget ingen Indstilling. Det er for mit Bedkommende alene begrundet i det nævnte Svar; thi jeg har ikke nogen Tvivl om, at Hadsten, efter den Betydning, denne Station har, har Krav paa, at Brevsamlingsstedet bliver forvandlet til en Postexpedition; men da, som sagt, Ministeren nu udtaler, ganske vist lidt vagt, men dog for Udvalget tilstrækkelig, at han formentlig vil tage Sagen under Overveielse, er der ikke foreslaaet nogen Henvisning, idet man gaar ud fra, at en Overveielse vil Sagen blive Gjenstand for, og forsaavidt Brevsamlingsstedet har den Betydning, som jeg for min Part ikke tvivler om, at det har, og Admistrationen kommer til den samme Erkjendelse, vil det blive ophøiet til Postexpedition. — Jeg skal derfor gaa over til at omtale de tilbageværende Andragender, som vedrøre de tvende andre høitærede Ministre, nemlig Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet og Krigsministeren. Indstillingen under Nr. 6 vedrører en sidsig forhenværende Kapellan Sparrevohn. Denne Mand er utvivlsomt under sin Embedsgjerning bleven ramt af en haard Sygdom, nemlig Ruldbland i Tingrene, og denne har vistnok indvirket trykkende paa hans Sindstilstand, om han end allerede iforveien var meget tungsindig. Den Paagjældende